

[Inge Fischer Møller.]

sat blive tilskyndet til en plejehjemsudbygning.

Jeg kan derfor konkludere, at der bl. a. gennem udbygningsplanerne er en mulighed for at følge lovforslagets intentioner op. Det er også sammenhængende med intentionerne i den sociale styrelseslov.

Hvis jeg skal tage enkelte af de ting op, der har været berørt under udvalgsarbejdet, vil jeg gerne fremhæve socialministerens tilsagn om at se positivt på en eventuel udvidelse af hjemmehjælpernes pligtige arbejdsopgaver. Det er muligt, at der er behov for en sådan udvidelse, og jeg er derfor glad for, at socialministeren har givet tilsagn om at ville følge dette område op.

Dernæst må jeg sige, at jeg står lidt uforstående over for fremskridtspartiets afstandtagen fra, at vi også søger at give hjemmehjælperne en uddannelse. Man kan bestemt ikke sige, at den uddannelse, der er lagt op til, er langvarig. Uanset om de pågældende tidligere har beskæftiget sig med husligt arbejde, er der for mig ingen tvivl om, at når det drejer sig om at yde bistand til syge og ældre mennesker, kan en uddannelse kun være et gavnligt rygstød i arbejdet, som nok undertiden kan stille specielle krav. Også dette krav er udtrykt i bistanndslovens § 50, hvor der står, at hjemmehjælperne skal være uddannet til at varetage deres hverv. En uddannelse af hjemmehjælperne hænger også sammen med intentionerne i bistanndsloven om opsøgende socialpolitik, og jeg vil gerne med adresse til fremskridtspartiet sige, at vi kvinder faktisk er ret trætte af altid at få fortalt, at vi er født og egnede til bestemte arbejdsmæssige funktioner. Hjemmehjælpsarbejde er en meget vigtig funktion, der også kræver et vist grundlag af teoretisk og praktisk viden.

Til kommunisterne vil jeg sige, at det er rigtigt, der bliver tale om en nedsættelse af de generelle tilskud til kommunerne, men at der jo samtidig er givet kommunerne tilsagn om en årlig vurdering af, hvorledes ordningen har virket. Kommunerne skulle på denne måde være sikret mod urimelige økonomiske resultater af denne omlægning.

Afslutningsvis vil jeg om det forslag sige, at det efter min opfattelse på en meget hensigtsmæssig måde kobler det formål at skabe yderligere beskæftigelse sammen med muligheden for en bedre opfyldelse af et af de so-

cialpolitiske mål, der er bred enighed om herinde. Jeg kan derfor anbefale forslaget til en fortsat positiv behandling.

Efter regeringens forslag om nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere kan de mindre arbejdsgivere nu for halv pris tegne en forsikring, således at de bliver fri for at betale sygedagpenge i de første 5 uger af en sygeperiode, den såkaldte arbejdsgiverperiode. Efter socialdemokratiets opfattelse vil det give de mindre erhvervsdrivende større lyst til at ansætte nye medarbejdere, når de for en lav udgift kan undgå den økonomiske risiko, der kan være forbundet med at betale dagpenge i arbejdsgiverperioden. Vi mener, at vi med dette forslag netop sigter til den gruppe, hvor problemerne omkring udbetalingen af dagpenge i arbejdsgiverperioden er størst.

Jeg er tilfreds med, at regeringen i bemærkningerne til lovforslaget har afsat 200.000 kr. til information om ordningen. Jeg mener nemlig, at alt for få arbejdsgivere er klar over de muligheder, der ligger i forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere, og ordningen får jo kun effekt, hvis kendskabet til den udbredes. Jeg skal også anbefale dette forslag til en positiv behandling.

Om venstres og de konservatives forslag om ændring af arbejdsgiverperiodens længde kan jeg sige, at socialdemokratiet forbeholder sig sin stilling til tredje behandling.

Jørgen Junior: (FP):

Jeg var sådan set ganske imponeret over den socialdemokratiske ordførers virkelig intensive evne på dette tidspunkt af aftenen. Jeg havde sådan set ikke tænkt mig at give så forfærdelig mange kommentarer, men jeg må dog sige, at i formiddags, da jeg hørte skatteministeren, da tænkte jeg: hvor er det egentlig rart, at det ikke er skatteministeren, der er socialminister, for der var vel tale om en slags indlæggelse af demokratiet på intensivafdeling, når man ikke vil besvare spørgsmål, og når man ikke vil respektere forskellige partier. Her må vi i hvert tilfælde konstatere, at den slags er vi ikke udsat for fra socialministerens side, og derfor vil det, jeg skal sige, blive forholdsvis positivt.

Anden i de 3 forslag, der er lagt frem, modsvare mere eller mindre – for en stor dels vedkommende uhyre beskedent – det, som vi kan gå ind for i fremskridtspartiet. Med hensyn til